

Действително се развива въ синаре Гаргуз прези
много години, когато хората се вървяха, че след
свършити работи продължава да живее като
старе въ подземния свят. Орфей, който е забвения
своята млада дружка Евредия, сиот на гроба ѝ и ѝ
отнася, толкова тъжна е скръбта му, че Роговет
прогнати, му съобщават чрез прамейки, че
той може да отиде въ подземното царство и
да доведе Евредия отново на земята, но само
при едно условие ще възвръщатъ дружбата ѝ; докато
не излезатъ на земята той не трябва да ѝ помага.
Зарадвайки тяснитъ Орфей тръгна и намира Евредия
къ, и ѝ казва да го последва, тъй тръгна след нея
но се чуе зъзъ той не ѝ помага, тъй го
моли да ѝ каже защо не ѝ помага, защото да
идатъ и казва, че той не ѝ може достъпно, той
не издържа на мъките и скръди ѝ, обръщай се
къмъ нея прегръща ѝ, но тъй отново умира той е
забравилъ волята на Роговет, тъй умира по негово вѣща,
защото и той иска да умира, по негово вече предвѣстникъ и
каже, съ това както ти направи ти докаже любовта си
къмъ Евредия защото тъй отново ще бъде живъ. Съ веселие
и танци завършва операта.

Първото действие бѣше много трогателно, много плакаха
и тъй ми се искаше да мога и въ действителностъ да
стана такъ, да мога и азъ да измамъ Роговетъ да ми
възвръщатъ любимия ми другаръ, всичко, всичко бѣше
направлено, но това бѣше много, а сѣга, сѣга всичко е
свършено... Тълкоу много те занимава съ моятъ
жизни, а не мисля ти какъ си, какъ живеешъ? Мисля
че вървяха минава се трябва да вървяха въ нѣщо-по-хубаво и
по-свѣтло и да не забравяе защо умира. Имашъ много
пофранти отъ майка си Розъ, тъй сѣга се по-добре, Розъ е на работи.
азъ съмъ вече при Венеръ и Сидней и съвсѣмъ добре и мѣстъ си
те поправяватъ. Прости ми за това писмо, но преди тебъ, поне
мога да евалъ маската си. Ще кажа и ти за ми писанъ, ако обичашъ,
излизай въ нѣщо много добъръ майкоу!
Розъ